

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 сант.

Директор А. ЈОВАНОВИЋ

БРОЈ 10 сант.

ПРЕТПЛАТА ИЗНОСИ:

Месечно 3 франка тромесечно 9 франка,
годишње 36 франка

ЦЕНА ОГЛАСИМА:

Ситни огласи 0-20 фран. од петитог реда, већи
огласи по погодби. Понављени се полаже државним
комерцијалним и дипломатским заступништвима.

ЛИСТ ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН ПО ПОДНЕ

Пошту слати преко Краљ. Срп. Ген. Консулата
у Солуну

РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЋАЈУ

Стан редакције 29 rue Ptolomée 29 Salonique

Поједини бројеви се могу добити у Солуну код а-
генције „Друштва грчке штампе“ ул. Булгарохтоњу
бр. 5, близу главне поште.

ЕНГЛЕСКИ ЕРОСТРАТ

Ових је дана и велики ен-
глески народ добио свога Еро-
страта.

Шта је ова реч? Она означа-
ва име једне мрачне душе из
древне грчке прошлости. Еро-
страта је растрзала амбиција
за величином, а сам по себи
престављао је личност испод
средњих способности. Али, по-
ред свега, хтео је да буде сла-
ван и велики те да његово име
уђе у историју.

И ушао је у историју, али
видећете како лудо! Та лудост
свела му је име у свима јези-
цима на заједничку именицу
којом се данас окарактерисава-
ју они људи, који, у циљу да
се прославе, праве — глупости.

Дакле, Ерострат запаши једне
ноћи Дијанин храм у Ефесу,
који је по лепоти био једно од
оних седам светских чуда.

Наљућени и увређени Ефе-
жани одлуче, да би му осује-
тили жељу, да нико не споми-
ње његово име, и баш је та
одлука учинила, да му се оспу-
ра жалосна — бесмртност.

Енглески модерни бесмртник
еростратског типа јесте неки
сир Рожер Казман, вођа ирских
побуњеника. Он је, обични бив-
ни чиновник, са slabим веза-
ма у Ирској, подигао руку на
своју отаџбину. Зашто? Узалуд
ћемо се питати зашто, и зашто
он, непознат, безначајан, без
гласа и имена, да позове на
револуцију читав један народ,
чији синови годинама добро-
вољно пуне редове британске
војске, да се боре за величину
и славу своје велике и племе-
ните отаџбине?! Узалуд ћемо
се, велим, питати, јер његово
дело ништа не може не само
да оправда него ни да при-
ближно логички објасни.

Ево па судите сами.

Он се родио у Ирској, али
је дуго био у консуларној слу-
жби, дакле, ван земље, и то по-
главито у Африци. По том је
послат за консула у Америку.
Свуда, ма где са службом био,
видело се, да га растрзају бо-
лесне амбиције рекламе, желео
је да се особито истакне и из-
бије на површину.

Као консул негде у Африци,
поднео је своје министру један
извештај о грозним свирепос-

тима које тобож Белгијанци
врше у Конгу. Белгиска влада
пошаље нарочиту мешовиту ко-
мисију да извиди те злоупотре-
бе власти. Утврдило се, да је
сир Рожер »врло лак еспан«.
Поред других знакова његове
болесне амбиције, нешто је
слично овако урадио и у јужно-
америчкој држави Перу.

Због ових његових подвига
дође у пензију са десет хиљада
динара годишње.

Али му претеране амбиције
нису давале спавати. Почео је
да подбада нека ирска друштва
противу владе. Сир Едвард Греј
одузме му пензију.

Онда се у његовој неваљалој
души порађа мисао не само за
славом, да буде неки други Кром-
вел, него да постане обичним
издајником своје отаџбине: у по-
четку овога рата, кад је сва Ир-
ска једнодушно прихватила бор-
бу, он је отишао право кајзеру,
који га је примио раширених
руку. Да се још више допадне
овоме, покушао је да у Берлину
изведе са британским заробље-
ницима противуенглеске демон-
страције. Ови га ногом најуре,
а кајзеру лично упуте протестно
писмо.

8. априла ов. год. обалска ма-
ринска полиција примети да јед-
на неутрална лађа истоварује
оружје; то није била неутрална
него прерушена немачка крста-
рица, на којој је и сир Рожер
допутовао.

Узгред буди речено, он је у
рукама полиције, а његов пре-
вратнички покушај изазвао гну-
шање код свих паметних Ираца,
како у самој Ирској тако исто
и у Америци. Ред је тако рећи
одмах повраћен.

Ето то је сир Рожер као човек.

По ратним законима зна се
шта га чека. Али ја бих у овој
прилици одступио од ратног за-
кона: сир Рожера не бих стре-
љао, на против, удвојио бих му
пређашњу пензију и оставио бих
га да под надзором полиције сло-
бодно живи. То је једино сре-
нство не дати му ореол мученика
и не допустити, да се прослави
као Ерострат. А то би била и
највећа пакост, коју би му Ен-
глеска учинила.

D.

ЈУРИЈА ОКО ПРЕСТОЛА

Ја мислим да се читаоцу и не име-
нује, да би одмах погодио да је то
»благословена« земља Албанија, где
се сада копља леме и злато проси-
пље, ко ће окрочити престо, који није
баш тако завидан. Бити владаоц Ал-
баније није мала кураж.

У томе принц Вид најбоље иску-
ство има, те му се зато и не жури
да се види са својим »драгим« на-
родом, који му је спремио онај изне-
надни ноћни одлазак из Драча, где
од брзине у мало што није забора-
вљив своју М'брег — краљину. Па
ипак се отимљу о тај престо. Исти-
ва, принц Вид изгледа да није мно-
го за њ загрејан, али се ипак сте-
ченог права не одриче. Он би више
волео кад би могао доћи до загаран-
товане суме од стране Великих Си-
ла, ако изгуби престо, него ли да под
окриљем разних Пса Бољетинаца, Бај-
рам Цура и Ирфана седи на — и су-
више незгодну — столицу, која му
се претпрошле године онако крвни-
чки извуче. За престо у Албанији
сада воде најкрвавију борбу, нарав-
но помоћу злата, Бугарска и Аустри-
ја. Прва истиче принца Кирила, а
друга Вида, коме се као што рекох
не хита много тамо. Шта је сиро-
мах Кирило оцу скривно, те му ова-
ко страшну казну изриче — то ће
нам будућност показати, али пада у
очи јако да Немачка, под чијом су
командом Аустрија и Бугарска, ни-
шта не предузима да борбу спречи,
већ на против осмешкујући се из ко-
шка севри.

Ни Турци не седе скрштених ру-
ку. Истина они иду јаваш, јаваш, али
ипак остају при томе да није место
Кирилу ни Вида у Албанији и да је
то место за принца Мусломанина. Они
се не могу тако лако погодити око
кандидата — јер би једни хтели си-
на Абдул Хамидова, који је врло по-
пуларан код Арнаута, али се други,
т.ј. Младотурци од тога плаше, те
истичу за кандидата себи врло ода-
ног човека Кара Сајид пашу који је
по пореклу Албанез. Имали су пре-
три године другог кандидата, али ис-
куство са Есад пашом учи их да
подржавају Кара Сајид. Но сем зва-
ничних кандидата трију севезничких
држава — у Албанији има кандида-
та за престо који потичу непосредно
из народа, а има их који су се про-
сто за свој грош истакли и који ако
не буду »изабрани« праве себи то
задовољство, што не признају »иза-

браног«, већ за свој рачун управља
крајем који је под његовим утица-
јем. За време своје прве владавине,
ма да сумњам да ће по други пут
владати — принц Вид је имао ту
срећу да власт дели са још четири
своја конкурента т.ј. његова се власт
није могла увести у областима Мата,
где је господарисао Ахмет Мухтар, Де-
барској Малесвији и Пишконеји где је
владао у пуном смислу те речи Ариф
Хикмет, у Врчи где је заузео власт
капетан Кајо, у Черменики и једном
делу Едбасанске околне где је на-
шовао Осман Чота. Био је још један
крај, а то је Подградац са Ђукуском
околином, који је ишао час уз Ви-
да, а час уз Чоту, а по неки пут
управљао се по својој вољи непри-
знавајући никога. То је тако ишло
све док је Вид »управљао« Албани-
јом. Ишло би и даље, али је уласком
српске војске све то пресечено. И у
истини народ албански, без Бољетин-
ца, Цура и других туђих агената —
за злато похотљивих био је потпуно
задовољан створеним стањем, од у-
ласка нашег у Албанију, јер му је
дозлогрдила међусобна борба прва-
ка, а преко чијих су се леђа ломила
копља страних пропаганда.

К.—

Преглед грчке штампе

Један сарадник грчког лондонског
часописа „Есперија“ имао је с г. Па-
шићем разговор, из кога по Венизе-
лисову „Кирику“ доносимо део о срп-
ко-грчком уговору.

„Наши односи са Грчком, рекао је
г. Пашић, веома су пријатељски. Гр-
чки народ, као год и његова влада,
чине све што је могуће да би олак-
шали несрећу нашега народа, који је
привремено изгубио своју самостал-
ност. Јест, манифестације саучешћа
грчког народа према српским војни-
цима или избеглицама дирљиве су и
обадриве за будућност оба народа,
који су везани не само догађајима
из 1913. године, него и најживотни-
јим интересима.

Зацело видесмо са великом жалош-
ћу како нам је наша савезница Грчка
само морално помогла у септембру
прошле године, када наши заједнички
непријатељи, Бугари, нападоше с југа
нашу војску, која се већ борила про-
тив Аустријанаца. Наша је жалост
била у толико већа у колико је Грч-
ка била везана са Србијом одбранбе-

ним савезом и у колико смо имали изречно обећање тадашње грчке владе које је у грчкој скупштини поновила влада г. Записа, да ће Грчка остати верна својим обавезама.

У мају 1914 године, када Грчка у мало није дошла у оружани сукоб с Турском, ми смо дали на знање Порту да, ако би избио рат између њих, Србија не би остала равнодушна.

Не заборавите да је напад Бугарске на нас оштетио животне интересе Грчке, а можда и још нешто више. Да је Грчка узела тада учешћа против Бугарске, ствари би данас биле сасвим другачије. Али боље је да оставимо на страну ове непријатне успомене...

Никада се нисмо противили да уговор о савезу буде објављен. Када нам је, мало пре него што ће одступити, г. Вевзелос телеграфски затражио пристанак на то, ми смо тај пристанак са задовољством дали.

Овим не желим никога да оптужим, нити верујем да би у таквим приликама ма шта помогле узајамне оп-

тужбе. Верујем да ће нас ток догађаја и наши чврсти везани интереси опет довести једно поред другог противу заједничког непријатеља, који је немилосрдан и који никад не прашта. Данас се пред вама понижава, али сутра, кад се нађе пред Грчком у самљеном, показаше се опет какав је увек био, још од доба када је дошао на Балканско полуострво и када се наставио поред Грка и Срба.

Бугари и Аустријанци, од како је утврђен грчко-српски савез, труде се свакојако да унесу недоверење и неспоразум између грчког и српског народа. У том су циљу измислили и бајку о погледима Србије на Солун. Солун је био врло важан морски излаз за српске производе и, захваљујући разборитости грчких политичара увоз индустријске робе која је била потребна нашој земљи као год и извоз наших земљорадних производа вршени су без икаквих тешкоћа и на начин подједнако користан и за наш трговачки свет и за приходе грчке државе. — Пол-Луј.

Службена историја евакуације

ГАЛПОЉА И ИСКРЦАВАЊА У СОЛУН

— Извештај генерала Монроа —

(Крај)

Рад дивизије

У међувремену је код 8 корпуса одржаван офанзивни дух артиљериском ватром и малом офанзивном операцијом тако да је код њих морал био већи него код непријатеља. Шеснајестог децембра 52 дивизија извела је једно изванредно дело; она је нападом изашла из ровова и заузела један велики део турских ровова и држала их је у пркос многобројним контра-нападима турским. Бомбардовање наших ровова и самих пристаништа било је све јаче и интензивније.

Метода и начин евакуације, који је усвојио генерал сер Девис, био је исти који је са успехом употребљен на север, ној зони. Како би покрет свију тешких топова, који су у стању да ућуткају непријатељску артиљерију, одало непријатељу нашу намеру, то је било одлучено да се један енглески и шест француских тешких топова, старог модела, које је било немогуће кренути последње ноћи, оставе на месту и по потреби демолирају.

Ово је предложио сам генерал Брилар. Први корак предузет односно евакуације био је формирање једног штаба само за укрцавање и припрема положаја за заштиту његову, из којих би мале посаде могле да даду отпора за кратко време непријатељу, ако би овај открио наше намере и хтео да омете. Посао око укрцавања поверен је генералу Лоренсу команданту 52 дивизије. У исто време је стављен на службу довољан број официра команданту 8 корпуса, који су му пружили драгоцену помоћ. Командант 13 дивизије имао је да спреми положај, који ће штитити обалу.

Турци хоће да нападну

Кад су трупе, које су се повлачиле; пролазиле кроз линију одбране дола-

зиле су под команду команданта за искрцавање, који их је са својим официрима спроводио до пристаништа. Ради одбране обале подигнуте су још четири линије одбране. Утврђено је да последње партије имају да напусте ровове на фронту у 11:45 часова ноћу тако, да може већи део бити укрцан односно пре него што се испразни фронт. Рачунало се да ће им требати 2—3 часа докле стигну на обалу за које ће време барке за укрцавање бити спремне.

Руковођење укрцавања поверено је капетану Стенли. 26. децембра су Турци отворили жестоку ватру на ровове, које је држала 13 дивизија, док су топови са азиске обале бомбардовали положаје краљев. поморске дивизије. Бомбардовање, јаче но једно докле, трајало је до 5 часова, и било је најинтензивније између 3—3:30 часова, на нело је велике штете у рововима и прекинули телефонску везу. У 3:30 часова, експлодирале су две турске mine и у турским рововима видело се врло много људи, које су официри бодрили за напад, па ипак био је само један напад, који је одбијен.

Сумарени

Осмог јануара освануо миран дан са лаким ветрићем са југа. Било је много знакова да ће остати врло леп дан и по мишљењу официра са митролошке станице никаква се важна промена није могла очекивати за идућих 24 часа. Турска је артиљерија била необично неактивна и све је било спремно за евакуацију последње партије. Укрцавање било је одређено по времену тако, да трупе одређене за прву групу имају да напусте своје положаје чим се смркне. Друга је група имала да се укрца, ако не наступи никакав

изненадан догађај, пре него што би трећа група напустила своје ровове. Број војника који се има укрцати у првој групи одређен је према максималној способности превозних средстава, а за другу је групу број био смањен са обзиром на број превозних средстава, који се за њу може употребити, а у трећу групу су остали само они делови који су имали да чувају ровове на фронту до последњег тренутка, да поседују ровове за заштиту искрцавања, особље запослено на самој обали и оно што је било потребно да поправи објекте на пристаништу, ако би били оштећени.

Око 7 часова у вече јачао је ветар са југоисточног правца, али је прва група отпратена у 8 часова без икаквих тешкоћа. Ветар је био све јачи до 11 сати ноћу, тако да је мост између обале и бродова у тој мери био пресипан таласима, да је укрцавање у детрајере на овај начин постало врло незгодно. У пркос тим тешкоћама укрцавање друге групе је изведено на време у 11:30 ноћу, и укрцавање оружја текло је без прекида. У ранијим извештајима јављено је: да је на десној страни мореуза приметно непријатељски сумарен и да је око поноћи ратни брод „Принц Џорџ“ који је већ носио 2000 војника за Мудрос нападнут од сумраена, али да торпед срећом није експлодирало.

Факт, да се сумарен налази у близини, знатно је повећао бригу око успешне евакуације трупа и дало повода адмиралу да измени наредбу о бомбардовању евакуисаних позиција.

ИЗ СРБИЈЕ И СРПСКИХ КРАЈЕВА

Нека се јаве преко Швајцарске у Србију:

Љубомир Стефановић, моториста, безжичне телеграфије при трећем телеграфском одељењу, тражи га жена Јелена; Марко Б. Марковић, артиљ. цуковник, Стева и Јова Ђукић из Београда, тражи их Љубица Марковић; Милосав Радшић учитељ (благ. арт. цука), Миодраг Радшић, регрут поштар из Охрида и Војислав Радшић, гимназијста, тражи их мати Лепосава Радшић, учитељица; Светозар Стојановић са женом из Београда, тражи их Јеша Пендавић; Милош Ант. Балтић, железн. чиновник тражи га жена Мара; Драгиша Савић контролор војног телеграфа при Врховној Команди, тражи га жена Ана; Миодраг, Иван и Немања синови Алексе С. Јовановића тражи их отац; Драгомир Касидолац из Крагујевца, тражи га његова мати; Божа Радвановић српски начелник из Гор. Милановца, тражи га жена Марија; Михаило Големовић, руковац монопол стоваришта у Охриду, тражи га отац; Урош Савичевић, чиновник охрид суда, тражи га сестричина Милка; Драгослав и Радослав браћа Стојановићи из Горњег Милановца, тражи их сестра Катарина Поповић; Даницу, жену Јеремје Маринковића, пеш. цуковника са децом, тражи отац Петар Реналић; Михајло Павловић трговац и Милош Павловић, директор банке из Крагујевца тражи их отац Јеремија; Михајла Димитријевића се-

Запаљивање стоваришта

У један и по час после пола ноћи јављено је са обале да је укрцавање потпуно завршено и да су лађе са осветљењем почеле да полазе али у 2.10 часова јавише телефоном да је један од тих бродова насео и да се не може да спасе. Одмах су предузети потребни кораци да се пошаљу други бродови са осветљењем и све је то учињено за један сат, али је већ у 2.30 ч. било одлучено да се посада тога брода од 160 лица укрца на други брод.

У 3:30 ч. ноћу укрцавање је било завршено и сва су стоваришта била запаљена, пошто се и последњи човек био укрцао. Постепено су и магацини са муницијом и експлозивима бачени у ваздух, што је био први знак за Турке да се ми повлачимо. Црвена светлост одмах је била просута са непријатељских ровова и отворена је жива артиљер. ватра која је трајала до 6:30 ч. у јутру.

Сем горе поменутог и непотребљивог старог оруђа, оставили смо 508 ком. запреге, извесан број преносних средстава, знатан број материјала и профијанта, све је то морало бити остављено, али је пре тога уништено.

И ја сам одиста желео да се растегне периода евакуације да би се свело на што мању количину материјала остављеног за полуострво; али како су били изгледи на непогодно време у јануару месецу у Егејском мору, то је периода искрцавања морала знатно да се скрати.

кретара минист. финансија, тражи га жена Мара.

Обавештења из Србије

„Српске Новине“ доноси:

Српско Друштво Црвеног Крета, које ради у Женеви на томе месту да наше породице у Србији извештава о вама и нас о њима, добило је до сада око 800 писама из Србије и у тим писмима пита се за ова лица: Др. Ђорђе Максимовић, Стојан Маринковић, Милош Костић из Паланке, Петар Миленковић поручник, Младен Ђуровић инжењер из Пријепоља, Павле Миленковић потпоручник, Мијајло Милановић—Паруновац из Крушевца, Нахман Леви из Београда, Драгутин Савић поручник, Васа Ђукић, поштар Врх. Команде, Мијајло Павловић контролор из Ниша, Тодор Поповић из Сопота код Пирота, Никола Хобиш коњич. капетан, Сава Јовановић поручник, Гавра Ђурковић инжењер, Вукоман Драгић, Светислав Пивић, Радивоје Стаматовић ђак-војник, Васа, Драгутин и Сима Симић, Коста Аћин мајор, Војислав Хобиш, Добривоје Милошевић ђак-војник, Христифор Милошевић пошт. чиновник, Новица Михајловић, Бранислав Вељковић ђак, Таса Атанасјевић кап. I. кл., Милош Вељковић цуковник, Драгутин Поповић војник, Александар Пауновић каплар, Станислав Краков поручник, Александар Стојановић из Бео-

града, Цветко Анђелковић из Београда, Борђе Поповић прота из Сокобање, Душан Томић управ. инквизиц. штедионице, Тихомир Јовановић из Крушевца, Владимир Дојчиновић из Крушевца, Урош Дојчиновић из Крушевца, Никола Антула из Београда. Извештај треба слати Инспекцији

Војне Поште и Телеграфа Врх. Команде на Крфу, било лично, било преко својих команди.

Сва именована лица у овом списку треба да се у што краћем року јаве како би њихови укућани добили што пре извештај о њима.

(Наставиће се)

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Генерал Сарај на положају.

Генерал Сарај је у току јучерашњег дана обишао савезничке положаје.

Један наш пријатељ.

Велики Србофил, г. М. Франгиста, грчки консул из нашег лепог Скопља, постављен је краљев. указом привремено за вице директора олд. прес-биро-а.

Тај је господин за све време свога бављења у Србији — Скопљу био у најинтереснијим односима са нашим војним и цивилним властима, а нарочито по уласку варвара учинио је Србима велике услуге заштићујући са великом жестином и свима начинима њихове интересе, спасавајући више њих од сигурне смрти и т. д., и то до свога изгона од стране Бугара. Његово србофилство је свима Скопљанцима познато.

Савезнички генерали и грчке избеглице.

Из захвалности за негу и пажњу од стране француских војних власти према грчким мало-азијским избеглицима, које живе у Зејтинлику, последњи су поднели јуче генералима Сарају и Ману два албума у свакоме по две хиљаде избегличких потписа. На првој се страни налази поздрав који гласи:

«Екседенцијо, грчке избеглице прожете осећајем дивљења према херојским браниоцима Вердена, гаје срдачне симпатије према свима њима, а храброме команданту источне војске и храброј и племенитој француској војсци изјављују своје најискреније жеље да победи право, да би се ослободило човечанство варварства немачког, турског и бугарског».

Задруга за српске избеглице.

Грчка влада је дефинитивно одобрила, да се може отворити потрошачка задруга за српске избеглице у Солуну, у којој ће се продавати намирнице, које ће француска интендантура уступити задрузи по цени коштања.

Задруга ће моћи да отпочне рад од идуће недеље.

Објава.

За сва финансијска питања, све новчане исплате и наплате, издавање плата и пензија, размену српског новца за драхме, као и за све остало што спада у благајничку надлежност, нека се од данас свако обраћа делегату министарства финансија г. Михаилу Јовановићу, који је за све ове послове нарочито постављен од стране поменутога министарства.

Према овоме, за сва горња питања нека се више нико не обраћа Генералном Консулату, пошто са тим неће имати више никакве везе.

Канцеларија делегата г. Јовановића налази се на доњем спрату Генералног Консулата.

Личне вести.

«Српске Новине» доносе следеће указе:

За контрактуралне лекаре III класе постављају се доктори: Адолф Фрухт, Хари Лаос Мусатис, Франсоа Тронос, Јован Дракулес, Јован Кускутис, Константин Јанероса и Иван Петковић; за ниже војне апотекаре IV кл. постављају се магистри фармације: Миливоје Бразичевић, Василије Саболевић, Душан Л. Јакшевац и Јован М. Живадиновић;

Разрешавају се од дужности резервних официра: Данило Маргетић, пешад. поручник и Богдан Танасковић, пешад. поручник;

Златном медаљом за храброст одликован је морнар француске војске, Делтијер Жан, који је спасао једног нашег војника, који је пао у море.

За Српске заробљенике у Бугарској.

При пролазу кроз Букурешт Једи Берклеј је сазнала да српски заробљеници у Бугарској живе бедним животом и да нарочито пате од оскудице у дувану. Њено племенито срце нашло се је тиме побуђено да умоли све добре људе да приложе у дувану колико ко може а она ће се потрудити да преко једнога неутралца пошаље српским заробљеницима.

Чисте се.

Из страха да не прођу као њихов немачки колега пре неки дан аустријски и турски консул из Сереза, напустили су дефинитивно своје резиденције.

Наши ђаци у Француској.

По службеном извештају који доноси «Српске Новине», у Француској се налази данас скоро 3000 наших ђака. Из Албаније је отишло 800 ђака, са Крфа је отишло 650 ђака, из Солуна је отишло 1300 ђака. До сала је распоређено по школама 2000 ученика и ученица у 50 разних места, у које треба рачунати и Биестију на Корзици и Алжир. Нису распоређени ученици који су научили 18 година они ће вероватно бити груписани у једној универзитетској вароши у Француској где ће добијати школку и војничку наставу.

У Паризу је при посланству образовано просветно одељење са г. Јов. Жуј-вићем на челу; а у Марсељу је

стални делегат министарства просвете г. Драг. Обрадовић, просветни инспектор.

Отварање грчко-бугарске границе.

Бугарска је пре два месеца херметички затворила своју границу према свима неутралним државама и сви грчки покушаји да се та мера ублажи остали су без успеха. Због тога је и Грчка са своје стране затворила границу. Сад пак предлаже Пасаров грчкој влади, да ова отвори границу на ће то исто и Бугарска урадити. Грчка је влада у начелу примила предлог, али преговори још нису приведени крају. Наравно да неће остати тајна због чега Бугари траже да се отвори граница.

Приспела писма.

Консулату су приспела писма за: Г. г. Јосифа Сибера, Драгољуба Атанасковића, Драгомира Р. Николића, Дончета Андовића, Милутина Радвановића, Ђ. Денковића, Димитрија Јевтића, Јована Вулића, Тому Совлића (2), Димитрија Антића, Тому Стајића, Димитрија Јовановића, Михаила Урошевића, Борђа Радојичића (2) и Марка Кутлешића.

Позива се.

Г. Адања шпедитер из Београда нека предстане консулату ради извесног саопштења — и Добрила Живојина Милошевића из Велеса, или они који би што за њу знали да јаве олд. консулату, а Сотир Сотировић, царин. чиновник да се одмах јави Владином Комесарима.

Дани чезнућа

— песме ван Отаџбине —

VI.

Шта ли раде моји сада?
Да ли ћу их видет' када —
Сваког дана то ме мори?!
Одговора нигде нема,
Заходу се сунце спрема —
А облак ми чежњу створи!

Шта ли моје робље ради?
Та ме мисо смртно кињи:
Тешка као камен сини,
Тежа ми је и од глади...

Да ли моје јадно робље
Није сада тужно гробље?
Аох, Боже, не уведи!
На колена ја те молим,
То не могу да преболим —
Даруј ми их и удели!

Последње вести

Солун, 28. априла.

У току јучерашњег дана на нашем фронту није било ничег важног.

Атина, 28. априла.

Трупе аустралиске и новозеландске стигле су у Француску и одмах послате на фронт. — Текст Вилсоновог одговора Немачкој пружа сва очекивања у одлучности и оштрини. То је добар шамар претензијама и надама немачким. Председник Вилзон прима к знању да је командантима немачких су-

марена наређено, да извести непријатељски брод, да обезбеди живот посаде и путника на њему, па тек онда могу да га потопе. Вилзон рачуна да ће се ова наредба вршити најтачније, јер од тога зависи будући однос измеђ обеју држава.

Најважније место у ноћи је оно у коме Вилзон изјављује, да Америка не доушта да немачки сумаренски рат зависи од тога, да ли ће американска влада усети да наговори Енглеску на ублажење блокаде према Немачкој. Америка тражи од Немачке поштовање међународног права према њеним поданицима без обзира на држање других држава. —

Из Копенхагена јављају, да је код Кила изгорела једна немачка фабрика аероплана и пропало 65 аероплана.

Лијон, 28. априла.

Укупан број осуђених побуњеника ирских износи: осам на смрт, 45 на доживотну робију, а два на робију с тешким радовима. Претрес Кезементу почеће у понедељак.

Лорд Харкур је одбио портфељ министра за Ирску.

Париз, 26. априла.

Аустријске службене новине публикују статистику осуде деце у Бечу од 1. августа 1914. до краја јула 1915. године. У срезу Медлинг осуђено је 590 деце због преступа против својине, а само 132 у години која је овој предходила.

Париз, 27. априла.

Кајзер је пренео своје право помиловања на гувернера Белгије фон Висинга. Како то право припада само крунисаним главама то је фон Висинг постао вице краљ Белгије.

Париз, 27. априла.

Одговарајући на немачку ноту американска влада изјавила је да она њу сматра као формалну обавезу Немачке да политику сумаренског рата измени и саобрази међународном праву без обзира на преговоре између Сједињених Држава и ма које зарађене државе. Америка неће ни да разговара о покушају немачком да Америку стави на гледиште, по коме би поштовање американских права на мору ма у колико зависило од држава ма које друге државе према Немачкој.

Париз, 28. априла.

На левој обали Мезе, Немци су, после јаке артиљериске ватре, извршили јак напад на француске положаје на подножју коте 287. Овај је напад потпуно одбијен и заробљено је неколико немачких војника.

Једна мала офанзива предузета од француске војске према западним падинама Мртвог Човека дозволило је заузимање извесних делова једног немачког рова.

Заробили смо 62 војника и запленили два митраљеза.

Затишјена осталом делу фронта.

27. априла т. г. поред објаве о неспособности украћен ми је и пасош са мојом сликом. Молим сваког, ко буде сазнао лице код кога се налазе, да се јави уредништву. Дајем добру награду.

Борђе Витановић,

фијакериет из Зајечара.

Господо!

Препоручујемо Вам
да пушите
само

САЛОНИКА

ЦИГАРЕТЕ

КАИРО — АЛЕКСАНДРИЈА — СОЛУН

РУЈА 20 циг. 1 дин.
ПЕРФЕКЦИОН 24 « 1 «
БОГНА . . . 24 « 0·80

Специјалитети:
МИРОДАТО 24 циг.
ЛЕДИ 24 « са зл. писком 0·65
24 са паута писком

СПЕЦИЈАЛ 24 цигарета . . 0·50

Дуван за луле. На продају свугде.

17—30

МЕЊАЧКА РАДЊА

Баруха Салтиела и С. Скапа

Препоручује се својом солидном радњом, при размени свију врста новчаних вредности по дневном курсу.

СОЛУН, улица ВЕНИЗЕЛОС бр 8.

Купујте прави и најбољи
дуван и цигарете

„КАВАЛА“

из фабрике

ПАПА АНАСТАСИЈУ

СОЛУН

17—

ПРЕПОРУЧУЈУ ВАМ СЕ

најбоље цигарете

„АТЛАС“

Ники дин 1.—, Елпис 0·80, Аристократ 0·65, Генедже 0·50, Македонски 0·35.

Продају се свугде

ФИЛИЈАЛ УЛИЦА ВЕНИЗЕЛОС 12.

11—8

— Улица —
«КОЛОМБО»
— Бр. 18 —

Српска берберница

БРАЋО СРБИ!

Једина српска берберница у Солуну коју држи Србин и где се српски говори јесте берберница

Ђуре Поповића,

чији је дугогодишњи рад на страни и у месту довољна препорука.

У собаку
преко —
— пута
— хотел —
«ЕГИПТА»

Моли за посету

ЂУРА ПОПОВИЋ

берберин

1—15

ФАБРИКА ЦИГАРЕТА

„НЕСТОС“

Највећа на Ориенту — 500 радника.

СПЕЦИЈАЛИТЕТИ:

НЕСТОС	КИБИ	Дин.	1—
«	ГИУБЕК	«	0·80
«	ЈАКИ	«	0·65
«	АФРОС	«	0·50

18—

У Солуну је најпризнатија
ФРАНЦУСКА АПОТЕКА

У ЗГРАДИ ФРАНЦУСКЕ БОЛНИЦЕ

— до Отоманске Банке —

Справља све лекове најсавесније и најстрожије по рецептима.

Има на стоваришту све специјалитете и лекове.

Препоручује нарочито

БОГАТ ИЗБОР АРТИКАЛА ЗА ТОАЛЕТУ

и

СВЕ ВРСТЕ ПАСТА ЗА ЗУБЕ

4—10

За српску војску, г.г. официре
и савезнике

Цигарете **„СРБИЈА“**

најбоље су јер су израђене од најбољег и правог дувана „Кавала“ и удешене према старим српским цигаретама у кутијама од по 24 ком. по цени: 1·40; 1—; 0·65 и 0·50 дин.

Дуван „Морава“ пакло 25 грама 0·30 дин.

Продавница у пасажу Бен Рубен БР. 25

1 спрат иза хотел „Телеграфа“.

18—

Пажња српској војсци

У Солуну је једина француска фирма чије је седиште у Паризу улица Лафајет бр. 126.

ОРОСДИ-БАК

Продаје све врсте конфекционе робе: одело, шешире итд. кухињско посуђе, све врсте намирница и деликатеса. Велико стовариште најбољих вина и ликера. Стога јој оклоните поверење. Услуга најсолиднија. Цене утврђене и умерене. Прима српски новац по дневном курсу.

ЦЕНТРАЛА улица Краља Ираклија

ФИЛИЈАЛИ: улица Венизелос бр. 4 и 8, где се говори и српски.

18—